

Gezinsbijslagen: vrouwen worden genegeerd bij de onderhandelingen over de staatshervorming (23.12.10)

De vrouwenbeweging en de feministische organisaties hebben zich tot nu nauwelijks uitgesproken over de onderhandelingen over de staatshervorming. Ze stellen evenwel met ongenoegen vast dat de 12 principes die het kader voor de onderhandelingen vormen en die eind augustus 2010 door de 7 partners werden goedgekeurd, geen rekening houden met het principe van gelijke behandeling van vrouwen en mannen dat nochtans door de nationale, EU- en internationale regelgeving wordt gegarandeerd. Aldus een persbericht van dit platform.

Eén van de eerste maatregelen waarover de 7 partners blijkbaar een consensus zullen bereiken gaat over de transfer van de gezinsbijslagen in de federale sociale zekerheid naar de gefedereerde entiteiten.

De meerderheid van de bijslagtrekkenden zijn vrouwen (moeders van bijslaggerechtigde kinderen). Het gaat om een transfer van meer dan 4 miljard euro in het stelsel van de werknemers. De gezinsbijslagen moeten aan de ouder (meestal de moeder), die in de praktijk de kosten van de kinderen op zich neemt, toelaten om die voor een deel te dekken.

Sinds vele jaren hebben Nederlandstalige en Franstalige vrouwenorganisaties, verschillende voorstellen geformuleerd en geargumenteed dat de basisbedragen moeten verhoogd worden.

De discussies over de transfer van de gezinsbijslagen houden helemaal geen rekening met onze eisen. Wat ons nog meer verontrust is het gevaar dat de mogelijke opwaardering van de gezinsbijslagen helemaal stagneert en dat de getransfereerde enveloppe voor een 'ander gezinsbeleid' zal gebruikt worden. Wij denken hier bijvoorbeeld aan de creatie van meer opvangplaatsen in de kinderopvang, terwijl we de financiering hiervan al lang aan de gefedereerde entiteiten zelf vragen.

Bovendien verwijzen we naar de oorspronkelijke bedoeling van de wet van 4 augustus 1930. België koos er toen voor om de gezinsbijslagen in de sociale zekerheid in te bedden. Zelfs al is er vandaag een universalistische visie inzake de toekenning van de gezinsbijslagen, dan is dat voor ons geen beletsel om de link met het werknemersstatuut en het loonperspectief te behouden. Deze invalshoek is vooral voor vrouwen van belang omdat zij nog steeds gemiddeld over lagere inkomens beschikken, vaak deeltijds werken of langdurig werkloos zijn en de opvoeding van de kinderen grotendeels op zich nemen. Soms zijn de gezinsbijslagen het enige inkomen waarover ze met zekerheid beschikken bij het begin van de maand.

Het is dus dringend om, conform de beleidsdoelstellingen inzake de bestrijding van de armoede, op een doelmatige manier discriminaties aan te pakken op het vlak van werk en economische zelfstandigheid.

Het beheer van de bijdragen en de uitkeringen is vandaag in handen van de sociale partners. Indien de gezinsbijslagen gedefederaliseerd zouden worden, dringen de Nederlands- en Franstalige vrouwenorganisaties erop aan dat dit beheer in handen blijft van de paritaire comités die ook gezinsorganisaties vertegenwoordigen. De bijdragen die gestort worden aan de gezinsbijslagkassen, behoren toe aan de werknemers en werknemers.

De herziening van de bijzondere financieringswet werd voorafgegaan door een akkoord van de 7 partners over de 12 principes om de voorstellen te kaderen. Eén van deze principes gaat 'over het niet structureel verarmen van één van de of van de gefedereerde entiteiten'. Inzake de overheveling

van de gezinsbijslagen werd er geen enkel basisbeginsel besproken.

Ondanks het rapport 'Kinderbijslag in de strijd tegen armoede in Europa' dat door de RKW2 voorgesteld werd in het kader van het Belgisch EUvoorzitterschap, hebben de onderhandelaars tot nu toe geen enkele maatregel genomen die de verarming van bepaalde bijslagtrekkende gezinnen en vooral van bijslagtrekkende moeders zou tegengaan.

Vrouwen weten wat ze te winnen hebben bij een sterke sociale zekerheid op federaal niveau. Een hervorming van de gezinsbijslagen zoals die nu wordt voorgespiegeld is een teken van onverschilligheid ten aanzien van de situatie van vrouwen en de moeilijkheden die ze tegenkomen op de weg naar gelijkheid. We zullen dus waakzaam opvolgen hoe dergelijke dossiers in het kader van de staatshervorming worden aangepakt, zeker nu Johan Vande Lanotte³ een nieuwe globale nota over de institutionele onderhandelingen aankondigt.

Vrouwenorganisaties zijn trouwens vragende partij om geconsulteerd te worden over socio-economische materies, net zoals dat gebeurt met andere sociale actoren.

Eerste ondertekenaars: Acoton Chrétienne Rurale des Femmes, Comité de Liaison des Femmes, Elia - Kenniscentrum gender en etniciteit, Femmes et Santé ASBL, Femmes Prévoyantes Socialistes, Flora ASBL - Réseau pour la Formation et la Création d'Emplois avec les Femmes, La Voix des Femmes, Sophia ASBL - Réseau belge de coordination des études féministes, Université des Femmes, Vrouwen Overleg Komitee VOK, Vie Féminine, Mouvement féministe d'action.

.